

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., felévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
L. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérsékelt árjegyzék szerint számít fel.

Felhívás előfizetésre.

Lapunk 16-ik évfolyamának 2-ik negyedéhez értünk és ez alkalomból ismét köszönetet mondunk a t. közönségnek azért a szép és egyre fokozódó pártolását, mellyel munkásságunkat megjutalmazza és kérjük, hogy tanúsított bizalmával bennünket ezután is megtiszteljen, a közjó érdekében kifejtett tevékenységünk melatásását.

Sok és nagy alkotni valók vannak előttünk a közel jövőben, a vármegyében és Szentesen.

A városházépítés, a közlekedés helyes irányban való fejlesztése, vasútépítések, az állandó Tisza-hid létesítése, mind olyan dolgok, melyek fokozottabb mértékben mint valaha követelik meg az állandó gondozást és azt, hogy a közjó érdekében nyerjenek megvalósulást.

Ehez járul a milleniumi ünnepek közlekedése, melyek ismét más alkotások iránt kötik le a figyelmet, hogy vármegyénk és Szentes méltó részüket vehessék ki a nagy nemzeti unepéből.

Mindaz érdekeket teljes odaadással, önzetlenül szolgálni és erőnkől telhetően sikeres megoldásra segíteni: lesz legközelebbi feladatunk és e nehéz munkában, melyet így a közjó érdekében kifejtünk, kétségtelenül segítségünkre van az a nagy erkölcsi és ennek megfelelő anyagi támogatás, amelyet eddig a t. közönség részéről tapasztaltunk és amely legszebb jutalma önzetlen munkásságunknak.

A helyi ügyek szolgálása mellett azonban nem hanyagoljuk el lapunk szépirodalmi részét sem, hogy ami olvasmányt tárcánk a családunk nyújt, az is mindenkor magas irodalmi színvonalon álljon, valamint hogy gondunkat fogja képezni — úgy mint a múltban — a gazdasági és ipari érdekek ápolása és elősegítése a jövőben is.

TÁRSASÁG.

János huszár a postán.

Karcolat.

Irtá: Nagyné Szűcs Rebeka.

Palásthy főhadnagy csak fél óraja jött haza a vendéglőből, ahová étkezni jár. Jól vacsorázott s unva magát, vagy tiszter előszedte már a zsebjárját, úgy találva, hogy annak mutatója vajmi lassan halad előre, ha ugyan meg nem állt.

A füléhez is tartotta az órát nehézsor, hogy erről meggyőződjenek, de bizony ketyeggett a gonosz kis masina.

Hej, haj, de lassan is mulik az idő!

A főhadnagy izgatottan jár fel-alá a szobában, sarkantyúja pengésével mulatva magát, melyre már annyi asszonyszív dobant meg hevesebben, hogy — ha végig pengeti a nagyútcán, minden ablakban megjelen hol egy szőke hol meg egy barna női fej.

S ahogy ezen, egy önelégült mosolyal végig-gondolna a főhadnagy, — im, ruhasuhogás s apró lépések nesze hatol be hozzá az előszobából és a következő pillanatban

A t. közönségnek bőségesen volt már alkalma tapasztalni, hogy mi ígereteinket komolyan vesszük és minden körülmények közt be is valjuk; — joggal ismételjük tehát ez ellenében a kerést, hogy eddig tapasztalt támogatását ez a közönség ezután se vonja meg tőlünk.

A lap előfizetési ára:

Fel évre 2 frt 50 kr.

Negyed évre 1 frt 25 kr.

mely összeg legelőszertiben postautalvánnyal küldhető be a vidékről, míg helybeli előfizetőink a kiadóhivatalban, vagy nyugta ellen a lapkiadóknál teljesítik a fizetést.

Hogy a lap szétküldésében zavarok ne forduljanak elő, kérjük az előfizetés minél gyorsabb megújítását.

Szentesen, 1895. április hó.

Tisztelettel:

a »SZENTES és VIDÉKE«
szerkesztősege és kiadóhivatala.

Vasút-építési üzletek.

Országgyűlésen és a napi sajtóban, az utóbbi időben sűrűn esnek a leleplezések azt a szemfényvesztést illetőleg, amit nálunk vicinális vasútépítéseknek neveznek.

Feltártnak e leleplezések során azok a fortélyok, melyekkel a vidéki községek jóhiszeműségét az úgynevezett tekintélyes urak kiaknázák; de e leleplezéseknek még mindig nincs meg a kívánatos eredménye és a szokott formákban újra meg újra ismétlődik a hírhedt »gründolás«.

egy prémes hosszú bundába burkolt, sűrűn lefátyolozott női alak surran be hozzá a szétcsapott ajtófüggöny közil.

— Szervusz, Sanyi!

— Szervusz, Bösckém!

E szavakkal rohantak egymás karjába, kacagva csokolóznván össze.

— Hát mégis eljöttél te aranyos, te édes; becézi a főhadnagy a látogatóját, lesegítvén a válláról a prémes rádköpenyt.

— És ha az ördögökkel kellene érte megküzdenem, visszatartanának-e? feleli az asszony, kucsmáját és fatyolat az ágyra dobva.

Aztan ismét ölelkeztek, csokolóztak s enyelegtek egymással, akár két pajkos gyerek, vagy valami turbékoló gerlice pár.

— Jaj te, de hercig lakásod van! kiált fel az asszonyka, apró kezéit összecsapva. Soha se lattam még garszon lakast.

S mint valami csicsérgő madarka tipegett körül a szobában, megnézegette a sok escesbecsét, a falakra rendetlenül felaggatott fényképeket; majd meg felugrott az ottománra, hogy közelebből szemügyre vegyen egy feltűnően szép női arcképet.

— Te, Sanyi! fordult vissza a bajos —

Nem akarjuk e leleplezések szét szaporítani, hanem csak a rendszert ismertetjük, mellyel ez a szédelges egyre folyik és a módot; miként jutnak a szédelgők az ehhez szükséges eszközök birtokába.

Ötven krajcáros bélyeggel felruházott kérvény elég ahoz, hogy valamelyik tetszés szerint való vonalra, vicinális vasút-építési előmunkálati engedélyt nyerj. Persze, ezenkívül szükséges még, hogy benyalt a t. s. légy a kormánynál és innen van, hogy az előmunkálati engedélyek túlnyomórésben országgyűlési képviselőknek vagy olyanoknak adatnak ki, kik ily képviselőkkel vagy más hasonló befolyásos egyénekkel titkon vagy nyiltan társulnak.

És e részben nincsen kivétel a képviselő urak közt. Tartozzanak bármelyik országos pártáryalathoz: ki-váló előszeretettel foglalkoznak az előmunkálati engedélyek kinyerésével, — amire nagyon közérlelvő példákkal mutathatnánk rá.

Ha aztán az ilyen honatyának a zsebében van az előmunkálati engedély — bár a vasútépítéshez egy veszedekett krajcár sincsen a zsebében — első gondja az azon vidéki lapok útján, melyen a létesítendő vasút építendő lesz, nagyhangon kürtölteti az újdonságot, melyet a környék lakossága hálásan fo-

durcásan a főhadnagy felé, — ugye, ez a szeretőd volt?

— Ah, dehogy! Mit gondolsz, édes?

Az egy kuzinom képmása; felelt Palásthy megnyomva a villamos csengő gombját, mire — katonásan feszes tartással — János huszár lépett be.

— Parancsol, főhadnagy uram?

— Készítsd elő a szamovárt, gyümölcsöt, süteményt; hozz poharakat meg egy palack pezsgőt. Aztán siess a postára, érted?

— Igenis értem, főhadnagy uram!

És János kiperdült a szobából, hová a következő pillanatban már — parancsolat szerint — behordott mindeneiket. A szamovárban vígan lobogott a felgyújtott szesz, mellette két csésze, pezsgőspohar, jégbehűtött pezsgő és finoman összevalogatott zsardinetto.

— Parancsol még valamit, főhadnagy uram?

— Semmit, fiam. Melhetsz! Siess a postára.

— Igenis, kérem alásan!

János huszár mögött, ahogy peckesen kivonult, összeborult az ajtó nehéz bársony

gad, hogy az érdemekben gazdag és kiváló tehetségekkel megáldott képviselő vagy egyéb úr, időt, fáradságot és áldozatokat nem kímélve, megszerezte a helyi érdekű vasút koncesszióját és hogy már most boldog lesz azon a vidéken minden valamire való ember, mert a világközlekedés végre elér odáig is, honnét addig csak küllőig érő sártengeren át lehetett nagykinosan, tengelyen kimozdulni és a világkereskedelem, a világpiacon fel fogja onnantúl keresni az új vasúttal előtte megnyitott azt az áldott vidéket.

Azonközben pedig, hogy a helyi lapok imígyen kürtölik az önzetlen és önfeláldozó úr nagylelkűségét, érdemeit: maga ez az úr szövetségre lép az ismert vagy ismeretlen vasútépítő pénzemberek, vállalkozók valamelyikével, akivel már a szerződést is megkötö — a megnyúzandó községek rovására. A szerződésben, melyet az önzetlen előmunkálati engedményes a jeles építési vállalkozóval köt, az előbbi arra kötelezi magát, hogy személyes befolyásával kieszközli az érdekelt községekétől a hozzájárulást, vagyis biztosítja az úgynevezett törzsrészt.

Az önzetlen és önfeláldozó derék úr ezzel a hajtó szerepét veszi magára, aki a vadat, — az adott esetben az érdekelt községekét — a vállalkozó karjaiba, terítékre hajtja és csak természetes, hogy ezen szerződéses kötelezettsége ellenében busás részt köti magának a hajtó: az önzetlen, önfeláldozó engedményes úr az építési vállalkozótól, a biztos haszonból, — sőt a legtöbb esetben már szép összegű előleget is vesz fel a vállalkozótól, a jó siker reményében, — amire szintén nagyon közel fekvő példát tudnánk felhozni.

Persze, a szerződésnek az építési vállalkozóval történt illetlen megkötése után legelső dolga az engedményes önzetlen úrnak, magát az érdekelt községekére rávetni, azokat megpuhítani.

Helyi önszekkötetések, apróbb érdekek kielégítése, nagyhangú ígéretek, s ahol nehezebben megy: pénz, a megvesztegetésre szolgáló pénz az, miket az önzetlen úr fégyverül használ — sok esetben, sőt a legtöbbször sikerral.

A szövetségnek tisztességes köpönyege van: a környék lakosságának jólétét, a közgazdasági érdekeket kell szolgálni; mert ez minden körülmények közt nagy érdemszámba megy.

Már most az egyes helységek befolyásosabbjait ily fégyverekkel megnyerve, a községek képviselőtestületeket nagyon könnyű belevinni abba, hogy a saját legjobban ismert érdekeik előmozdítása végett szavazzanak meg bizonyos — minél tekintélyesebb — összegű hozzájárulást a tervezett vicinális vasút költségeihez, mely hozzájárulás fejében a község majd — törzsrésztvényeket kap. Akiket szükségesség, külön kedvezmények elkenyerez le az önzetlenség, kivált ha az illetők elég szemfülesek és belátnak a kártyájába.

Mikor aztán a törzsrésztvények jegyzésével így biztosítva látja az építés sikerét és jóformán földözve az építés költségeit is, — a nagylelkű és önzetlen engedményes úr megszerezi a végleges építési engedélyt és ekkor — kibocsátják az elsőbbségi kötvényeket. No, ezekre már nagyon könnyű vévöket szerezni, mert hiszen ezek bizonyosan jövedelmező papírosok lesznek, hiszen ezek szedik le majd a tejfölt.

Következik az építkezés, melyet vállalat útján eszközölnék és amelynek

— No, én nem megyek le innen, dévajkodott bent az asszonyka, megvetve apró lábait az ottománon; s azt akarom, hogy ölben vigy engem el a támlányhoz.

És kacagott a saját bohó ötletén édes kacagással, eszokra csabító ajkai közül kivillanni engedvén hóféhér fogait, miközben egyik kezével megemelté kissé a ruháját, hogy kitessék alóla kacéran a piciny cipőcske és formás boka.

Palásthy főhadnagy pár percig gyönyörködve merült el az édes látomány szemlélésébe, aztán tart karokkal rohant az ottománhoz, felkapta a könyvű terhet és vitte a kijelölt helyre, miközben az asszonyka sikongva kacagott.

János huszár felneszlett a sikoltásra a fekvő-helyéről, de csakhamar visszahullt és diszkrétul mosolygott: a szivarja kékes füst-macskaín át.

A szamovárban ezenközben forrniak indult a víz s a kis rézüstöt nyaldosva sercegték körül a feispók kékes lángok.

A főhadnagy és bájos vendége néhány pillanatig szótlan néztek a lángnyelvek játékát. Majd áthajolt az asszony a szék karján melyen a főhadnagy ült és ahogy a szesz-

már az a másik, az építési vállalkozó úr lép az önzetlen, önfeláldozó úr helyére, akivel olyan szépen megegyezett előre a vidék kifosztogatására.

Es — figyelje meg bárki — az ilyen vicinális vasúttakat rendszerint a prioritások 60—65 száztőljiért építik ki. Végre túl vannak az építkezésen is. Az államvasutak igazgatósága üzembe veszi az új vonalat és — a kezelési és fentartási költségek levonásával, 3—4 vagy annyi-annyi százalékat fizet az — elsőbbségi kötvények után. A törzsrésztvények pedig majd csak valamikor, a távol jövőben remélhetnek jövedelmet, vagy sohasem.

Mi is történik a befizetett törzsrésztvények értékével és hová lesz a prioritások 40 százaléka? — tessék csak kutatni a vicinális vasutak aktáiban, megtalálni ott e kérdésre a lecsújtó feleletet.

A vicinális vasutak kilométerenként rendszeren 18—19 ezer forintért építhetők ki; de a kisajátítások, melyekre csaknem korlátlanul lehet költséget előirányozni, no meg a napdíjak és egyéb elasztikus dolgok 23—24 ezer forint fokozzák kilométerenként az építés költségvetés előirányzatát — és ily költségvetés alapján is sajtolja ki az önzetlen, önfeláldozó engedményes úr rendszerint a szegény községekét a semmis értékű, mert jövedelmet nem hozó törzsrésztvények megszavaztatásával.

Ime, így zsákmányolják ki nálunk — vicinális vasutak előmunkálati engedményes könnyű megszerzésével és lelkiismeretlen kihasználásával az úgynevezett önzetlen, önfeláldozó hazafiakat, a vidéket.

Pedig a vasút-építésnek és a vele járó költségek finanszírozásának más, sokkal tisztességesebb, realisabb módja is van. Ha valamelyik vidéknek helyi érdekű vasútra van szüksége, szereztesse meg az előmunkálati engedélyt

függönye — és a két szerelmes magára maradt . . .

Az asszonyka még mindég fent állt az ottománon és karjait keresztbe fonva nézte, hogy főzi a főhadnagy a teát.

— János fiam, el ne felejtöd, hogy a postára küldtetek! kiáltott ki a főhadnagy biztatóul.

— Dehogy felejtöm, főhadnagy uram; hangzott be az előszobából, ahol János éppen pár hasab fat lökött a kályhára s aztán kényelmesen leheveredett a lópkőröccal leterített strózsáakra, nagy élvezettel gyujtván rá egy virgóniára.

Hjah, tudja már János: mit jelent az, ha a főhadnagy úr olyankor küldi a postára, mikor ilyen aranymadár van bent a fészékben. Akár csak ezt mondaná ilyenkor:

— János, meg ne moccanj az előszobából és ha valaki jönni talál, hat — nem vagyok itthon.

Jól tudja ezt János és nem is vinné el onnan senki földi hatalom ilyenkor. Hiszen a postára nem is ő, de a kutyamosó jár. Neki mindössze annyi a dolga, hogy rendben tartsa a főhadnagy úr lakását, no meg, hogy alkalomadtán — mint most is, silbakoljon.

láng utolsó lobbant, már úgy összeborultak, hogy arcuk egymást érte.

Aztán megitták egy csészéből a teát s a süteményből is előbb egyik, majd a másik harapott hozzá.

Eneveglve, bohóskodva mult az idő. Szétturkálták a zsardinettöt is, kikeresve belőle néhány izes eszokolád-bombont, melyet egymás ajkából haraptak ketté.

Az asszonyka egyszerre felriadt.

— Istenem! hany óra? Tudod, édes, a férjem pont 10-kor hazajön minden nap, akkor otthon kell lennem.

A főhadnagy megnézte zseboráját és indulatában csakhogy földhöz nem vágta.

Hogyné ne! Haromnegyed kilenctel mutatott. Hat nem különös, hogy im most egyszerre ilyen gyorsan fut az idő?

Palásthy főhadnagy bosszusan dugta vissza a zsebébe az ürdögös ketyegő jószágot s aztán megtöltötte pezsgóval a poharat.

— Az egészségnkre!

— A szerelmünkért!

Egymást átkarolva ürítették ki a habzó serleget. Aztán így vesztegettek szótlanul, egymás szívéncké lazás dobogását hallgatva.

(Vége köv.)

valóban önzetlen, megbízható vezérégyével. Cselekedjek úgy, mint tett Csongrádmege vagy Szentes a maga vasútja építésével, ahol a főispán és alispán kérték ki saját nevükre a koncessziót, de nem anyagi hasznukra, hanem, hogy cégül szolgálhassanak a vasútnak tisztán az érdekeik által való felépítéséhez.

Látjuk — előttünk vannak a példák, mi történik ilyen esetekben. Egyszerűen az, hogy a vasút jövedelme segít fizetni az építési tőke kölcsönének annuitásait és az érdekelteket közönségekre az egész miveltől alig hárul valami nevezhető teher.

S ahol a vasút nem jövedelmezne is eleinte és az egész annuitást a községek fizetnék: ez még mindig kisebb teher, mint az a másik, mikor soha nem jövedelmező törzsrészevényekkel zsebelik ki őket. Mert végre valamikor csak emelkedik a vidék forgalma és ez közvetlenül az érdekeltek javára szolgál.

Igy építve vicinális vasútvonalakat, elmaradna mellőle mindenütt a kétes értékű szolgáltatások jutalmazása és az ezzel járó korrupció.

Ezért óvjuk ma is az érdekelteket, hogy semmi más vasútépítésnek egy krajcár áldozatot ne hozzanak.

Milleniumi emlék Pusztaszeren. Bánffy Dezső báró miniszterelnöknek egyik igen szép eszméje, hogy Magyarország ezredéves fennállását, hazánk egyes történelmi nevezetességei pontjain emlékoszlop hirdesse.

Ilyen történelmi nevezetesség helye hazánkban Csongrádvármegyében: Pusztaszer, ahol öseink ezer éve, az alpári csata befejezése után, megtartották az első országgyűlést, amelyen aztán az ország első törvényeit alkották meg, többek között Árpád fejedelem és hét vezére a híres vérszerződést is ott újították meg, mely Magyarország alkotmányának alapvető törvénye volt.

Azon a helyen, az Árpád-ház egyik utódja, később templomot és klostrot építtetett, amelyet a későbbi véres századok viharai elsöpörték a föld színéről. Komját, néhány év előtt fölászatta a most már sirban porladó Gündöcs Benedek kanonok, békés-csabay apátplébanos, kiváló történettudós és régész. A nagynevű tudós tudvalevőleg a pusztaszeri történelmi becsü leletekről érdekes munkát írt, mely könyvalakban is megjelent.

Évek hosszú sora óta valahányszor szóba került a lapokban a millenium megünneplése, Pusztaszerre vonatkozólag özőnével szálltak a tervek.

Érdekes volt a megyénk közgyűlésén felvetett az az indítvány is, mely Pusztaszeren, az első magyar országgyűlés helyén egy szin magyar falut akart létesíteni.

E terv kivételől azonban a törvényhatóság elállt.

Pusztaszer ugyanis járatlan pusztaság, valóságos magyar sivatag, amelynek járatlan földjén még kerékvágás nyomára sem akadni.

De ezt a sivó pusztaságot a magyar ember szívében szentté avatta a kegyelet. Bánffy Dezső báró miniszterelnök az egész magyar nemzet intenciója szerint intézkedik, midőn hazánk ezredéves fennállásának emlékére oszlopot emel Pusztaszeren.

A miniszterelnök leiratban értesítette Csongrádvármegyét alispáni hivatalát és a szegedi állami építészeti hivatait, hogy a helyszíni szemle megtartására bizottságot küldött ki, amelynek elnöke: Thaly Kálmán országgyűlési képviselő, az országos emlékművállalkozó bizottságának tagja, — tagjai pedig: Rónay Béla min. titkár és Berczy Gyula műszaki tanácsos, továbbá a szegedi állami építészeti hivatal részéről: Mikes Gyula kir. főmérnök és Csongrádvármegye részéről Csató Zsigmond dr. alispán lesznek.

A pusztaszerihez hasonló emlékoszlopok lesznek még: a munkácsi várhegyen, a nyitrai zóborhegyen, a dévényi várhegyen, Pannonhalmán és a zimonyi várhegyen.

Szédelgő vállalatok.

Több éve már, hogy aggódó figyelemmel kísérjük, miat hurcolnak és a mi jöravóló, alapjában romlatlan közönségünk sorába egy eléggé nem ostromozható erkölcsi méteit, mely kétes értékű vállalatok, merész spekulációk, jövő nélküli vállalat részvénytársulatok megindításában, alapításában nyilatkozik meg.

A hirtelen való meggazdagodás lázas vágyat keltek fel és jóindulatú, hiszékeny közönség kebelében lelketlen ámitók, akiknek végcélja: ana szerencsétlenek kifosztása, vagy legalább megzsebelése, akik elég hiszékenyek, megbízni a nagyhangú ígéretekben, mely a részükre busás nyereséget, aranyhegyeket helyez kilátásba. Gyakran volt már alkalmunk a nagyközönséget az ilyenek ellen óva inteni.

Mikor a Csongrádvármegyei Hitelszövetkezete takarékpénztárra átvedlésével a heti betétesek egy jó részének csúfos kifosztogatása esett; mikor a Hofferle több annyi áldozatot követelt mások vagyonában és mikor a Szentesi kereskedelmi részvénytársulat alakult: mindannyiszor nyíltan mutatunk rá a közénk férközött gründolási fekélyre, melyet egyes lelketlen egyének hurcoltak be közénk; figyelmeztettük a közönséget az őt fenyegető veszedelmre — de sok részt hiába. Az erkölcsi nyavalya tért fogott közünk, sokan mentek lepre a csábító ígéreteknek, nyílt figyelmeztetésünket mindannyiszor balra magyarzták, sőt nem egyszer a legdurvább hirlapi megtámadást, meghurcoltatást kellett ezéért elszenvednünk és ime — szomorú elégtelünkre szolgálhat, hogy amit előre megmondtunk és irunk: bekövetkezett.

Az erkölctelen alapon létesült pénintézet részvényeinek értéke nap-napra alászáll; a kereskedelmi részvénytársulat már felszámolóban van és részvényesei sajtakaronak ha használhatják majd a részvény papírját és a spekuláció mind több és több áldozatot követel, mind több és több vagyon pusztul el, nyomorba döntve addig jólétben élt számos család.

Jól ismerjük azokat, akik e mi romlatlan erkölcsi és a kincs-szomjól addig megkímélt városunk közönségébe az erkölcsi romlásnak, az örületes spekulációknak magvát, a bürzejátekot, a gründolást behurcolták. Ismerjük őket egyenként és összesen névről is és ha ezúttal a neveiket a nyilvánosság előtt fel nem soroljuk: nem kíméletből tessük ezt, sem azért, mintha az illetők nyílt pengellézésével ennek következményeitől visszarídnánk; hanem tartózkodunk ettől ezúttal azért, mert ezek egy része ma már jóval nagyobb belátásra látszik térni, más része meg elszakadt tőlünk az idegenbe és így ezek lelketlenségétől nincs ezúttal már miért felténnünk a közönséget.

Am az erkölcsi nyavalyáknak az a magja, melyet itt lelketlenül elihintettek, egyre termi ma is a gyümölcsöket és a mestereknek, kik itt a gründolást, a szédelgő vállalatok alapítását megkezdtek, kerültek méltó tanítványaik, akik nyomukba lépnek és a közönség hiszékenységre spekulálva, örökül vetnek át a bűnt, mely fényes ígéretek csillogtatásával csalja lepre a tudatlant és viszi vagyon romlásba, anyagi tönkébe a bennik bizakodót.

És ahogy a mesterek bűnös spekulációira, gründolásaira idején hivatuk fel a közönség figyelmé, — óva, nehogy lepremenjen; azoknek kötelességünknek tartjuk feltárni a tanítványok gonosz praktikáját is, mely most kovacsol éppen tervet egy újabb gründolásra.

A f. hó 4-én délelőtt 10 órára, névreszóló nyomtatott meghívók gyűjtöttek érkezetre a kiszemelteteket az I. 48-as népkör helyiségebe.

A meghívó nem jelölte meg határozottan az értekezlet tárgyát, csupán annyit írt el, hogy különösen a gazdaközönséget érdeklő egy igen fontos ügyben lesz az megtartva és a meghívók kibocsátására megnyerték városunk egyik tisztasagg fiát, akinek még gyanítja sem férközhet és bizonyára nem is férközik annak, hogy tudva, bármiféle szédelgő vállalat cégéről is odaadná magát vagy isztes nevét.

Szép számban jelentek meg a meghívottak, kiknek jó részét azonban — szerencsére — csak a kíváncsiság vonzotta oda.

Ott aztán megtudták: miről van szó? Uj gründolásról, új részvénytársulat alakításáról.

Egy helyi őrlésre berendezett s e célból a város legrosszabb pontján épült, semmi jövével nem bíró gőzmalom részvénytársulattal alakításának akarják megnyerni a könnyen hívőket; azokat, akik nem okultak még sem a maguk, sem a más kárán; azokat, akiknek még nem elég, hogy nálunk az ilyes gründolások vagyonokat tettek már tönkre, nem elég, hogy ez a közönség csak egy ilyen gründolt intézettel, a kereskedelmi részvénytársulatnál 500000 forint veszett.

100 forint névértékű részvényre 30 forint akarnak a gründolók a lépre menő hiszékenyekkel befizettetni, kecsgetve őket, hogy az a malom így majd busás hasznot hajt mindannyiójuknak, mert hiszen — úgy mondják — annak nincsen is rezsije, ahol éleg, ha a részvénytársulat majd egy, évi 300—400 forinttal fizetett felügyelőre bizza az üzletvezetést.

A többi 70 forint, ami a részvény 100 forint értékeből hiányzik — ezzel bolondítják a közönséget — meghozza tiszta haszonként alig 3—4 év alatt maga a részvénytársulattal alakult malom, mely 2 év alatt 3-szor változtatta immár a cégjét, olyan fényes egy iparvállalat.

Főlétebb jellemző és érdekes mozzanata volt a gründolók értekezletnek az, mikor az egyik okos polgártárs felemelkedett és kijelentette, hogy: ám jól van, ő jegyez részvényt, de csak úgy, ha zsidó részvényes nem lesz a vállalatban.

Persze, nem nyugtatta meg senki a bölcös férfit, hogy e miatt akár egész vagyon befektetheti az újonnan gründolandó malom-részvénytársulata; mert a zsidóktól kötélen se lehet ilyes kéres érteke és abszolút semmi jövővel nem bíró vállalat részvényeséül megfogni.

Dicséretére legyen mondva gazdaközönségünknek és ezt — az erkölcsi fekély rohamos elharaodzásának korában örömmel jegyezzük fel — a galyasabbjai résztartól tartották magukat és nem jelentek meg az értekezleten a névre szózó és elég raffiniálva megsz.erkészett meghívó dacára sem, részint pedig akik kíváncsiságból elmentek is, rögtön eltávoztak, ahogy megtudták, hogy ott voltaképpen egy szédelgő vállalat gründolásáról van szó. Lépre tehát nem igen engedte magát közülük csalni egy sem.

De annál elszomorított, hogy egy a bűnös spekuláció a kiszáradkra veti magát, akiknek kevés a veszteni valója s kiker — ha csak 3—4 részvényt jegyeznek is egyenként, könnyen tönkre tehet és a lelketlen szédelgés.

Epp ezért — mint a közelmúltban annyiszor — ezúttal is óva figyelmeztetjük a közönséget, hogy ne engedje magát az eféle gründolók által lépre csalni, akik kizsákmányolják könnyen hívészt, bevezelik lelketlenül a bajba s aztán a markukba nevetnek, mikor a behálózottakat kizsebeltek.

A gründoló sohasem tekint a közönségre, mindég csak a maga anyagi érdekét. A

gründoló olyan elődi, aki mindég a mások zsírján táplálkozik.

Vegye ezt figyelembe mindenki és akkor nyugodtak vagyunk, hogy nem keletkezik nálunk több — szedelgő vallalat.

A család feladata.

A családnak egyik feladatát az képezi, hogy a kebelében élő gyermekeket a jövő élet számára előkészítse, hogy azokból olyan emberek neveljen, akik képesek legyenek megállni az élet harcában rendületlenül, mint a szikla a hullámverek közepette, hogy eszméket és erkölcseket sajátítson el, amelyeket utódaikra örökségként hagyhasson.

A modern nevelés elvei szerint vannak bizonyos feladatok, amelyeket a társadalomnak és földadatok, melyeket a családnak kell betöltenie. Az általános és elemi műveltség megszerzése a társadalomnak, letehetése okából, életcélját képezvén, az elemi ismeretek elsajátítását költözöleg írja elő minden kebelében élő egyénre egyaránt. Ezért vannak felállítva a legalsóbb fokú iskolák, ahol az iras és olvasás mesterségének megtanulása a fő cél és néhány oly alapsmeretnek elsajátítása, amelyek nélküli a mai korban még a legigénytelenebb és legegyszerűbb ember sem élhet egy rendezett társadalom, egy országon, egy államon belül, amely a közműveltségnek egyik részeként vagy éppen zászlóhordozója gyanánt akarja magát a világtörténelem lapjain megörökíttetni.

A társadalomnak, vagy mondjuk az államnak, a mi körülbelül egyre megy, mert hiszen az állam nem más, mint területileg elhatárolt és pozitív, tételesen törvények által álló társadalom, — mint említők, feladata az alapsmereteknek a népei való kötelező elsajátítása; feladata egyszerűsége az is, hogy amennyiben az elemi műveltséget kötelezővé tette, arról is gondoskodjék, hogy azt az egyén érvényesíthesse.

A családnak most az a kötelesség jut osztályrészül, hogy tagjainak hajlamait, tehetségeit, akaratait, szellemi képességeit és anyagi erőit kihasználva, mérlegelve, megállapítsa azt a pályát, melyen az élet szempontjára fellépni készülő legbiztosabban játszhatja végig azt a szerepet, a mely részére kijelöltetett.

A társadalom megadja az eszközöket, melyekkel életét minden egyes tagja fenntartassa és amelyekkel erőit érvényesíthesse, a család valasztja ki ezeket az eszközöket úgy, hogy azok a család tagjainak megfelelőek legyenek.

Sajnos, ez az, a mit a család a legtöbb esetben nem akar vagy inkább nem képes megtenni, vagy ha akarna és képes volna rá, altekintetek által félre hagyja magát vezetni.

Igy támadnak az úgynevezett modern gyermekek, akik alatt azokat értjük, kik szülőik elfoglaltsága, magasra-látás vagy tudatlanság folytán magasabb hivatásra vannak kismelve, mint amely szellemi és testi képességeikkel összecyegyezhető volna.

Hogy csak egyetlen példát hozunk fel: a társadalom teremtett egy pályát, az iparos pályát, amely a jövő és a mely igen sok derék és hasznos embert adott a társadalomnak, s amely hivatva van a jövő korban az emberiség nagy részének foglalkozásai nyújtani. S íme, mi történik? Még ma is, a nyilvánosság korában igen sokan szegénylenek gyermekeiket erre a pályára adni és ahhoz előkészíteni. Az úgynevezett szellemi pályának több becses és előkelőséget tulajdonítanak s akar van ahhoz elég szellemi képessége a gyermeknek akár nincs, minden áron urát akarunk belőle nevelni.

Igaz ugyan, hogy itt maga a társadalom is hibát követ el, mikor elnézésből, egyekek iránti engedékenységéből könnyű útat és módot nyújt arra, hogy a tehetségtelenek is rálephessenek arra a pályára, mely a közönségesnél nagyobb szellemi tehetséget kíván s amelyen az, aki llyennel megáldva nincsen, többnyire szegénynek bukik el.

Pedig a mindennapi élet tapasztalása azt látszik igazolni, hogy a lelki tehetségeket igénylő életpályák mindenütt túlnépesek.

Az orvosi, ügyvédi, bírói, közigazgatási szakra készülték mindig többen vannak a keresletnél. S ellenben a munkás, iparos és kereskedői pályák mindig hiányt szenved alkalmas egyénekben.

Mi észszerűség van már most abban, kérdjük, olyan pályára nevelni a gyermekeket, amely túl van zsúfolva és elvonni olyantól, ahol hasznát lehetne venni, s a honnan ő is hasznót szerezhetne? Kivált, hol az észszerűség akkor, amikor a gyermeknek az előbbihez hiányzik is a tehetsége, holott az utóbbira, megiehet, hajlandósága volna?

E hajlandóság helyes irányítása legyen a család legfőbb feladata.

Ujdonságok.

Szentes, 1895. április 7.

— **Személyi hír.** Vadnay Andor dr. főispán tegnap délután hazaérkezett Budapestről és ma Csató Zsigmond dr. alispán társaságában Szegedre utazik, egy bizalmas jellegű értekezletre.

— **Városi közgyűlés.** Mint már lapunk múlt számában jeleztük, Szentes város képviselőtestülete közgyűlést tart a f. hó 8-án, holnap délelőtt 9 órakor, a túl a kurcai tanácskozó teremben. E közgyűlés tárgysorozata 18 ügyet ölel fel, melyek közül a következők általánosabb érdekűek: Az 1889-ki kataszteri bizottság ércímzési költsége tárgyában kelt belügyminiszteri határozat. — A fögműzium államosítására vonatkozó szerződés jóváhagyása. — A tranzverzális alföldi mút építése tárgyában kelt vá. közgy. határozatot jóváhagyó miniszteri határozat. — A helypénz és tisztai révérlet-jövedelem adómentessége tárgyában tanácsai előterjesztés. — Kálló Antal rendőr-alkapitány kérvénye kárpótolása iránt. — A megyei alispán leirata szentes-vásárhelyi vasúti érdekelttség által kiépíttetni tervezett vásárhely-makói vonalrész ügyének támogatása tárgyában. — A szentes-csongrádi vasúthoz való hozzájárulás ügyében gazd. szakoszt. javaslat. — Több mérőszámter kérelmére, a két éven alóli borjuk vágattatása tárgyában, gazd. szakoszt. javaslat. — Ugyanennek javaslata a Kossuthszobor felállítás tárgyában. — Schira Mihály vasúti állomás-főnök kérelme az induló-ház és temető közti terület használhatása tárgyában. — A szentesi takarékpénztár piactéri házának város-házépítés céljára leendő megvétel tárgyában több képviselő által beadott indítvány.

— **A vármegye dotációja.** Perczel Dező belügyminiszter, a vármegyéhez tegnapelőtt érkezett leiratában tudatta a megye közönségével, hogy az újonnan rendszeresített tisztai állások javadalmának fődözésére szolgáló dotáció-többletet, a f. évi május hó 1-től kiutalványozta. Az új tisztviselők kinevezésének, illetve megválasztásának útjából ezzel az utolsó kiséltető akadály is elhárult és a kinevezések valószínűleg már a hét folyamán megtörténnek, úgy, hogy az új tisztviselők május 1-től megkezdhetik működésüket.

— **Csendőrszakas-parancsnokság Szentesen.** A belügyminiszter, tegnap leírtában arról értesíti Csongrádvármegye közönségét, hogy Szentesen egy csendőrszakas-parancsnokság létesítését és a csendőrlétszámnak 10 fővel való felemelését rendelte el; továbbá elrendelte Szegvárra egy 5 főből álló új csendőrsz állítását is.

— **Árvízves kormánybiztos.** A földművelésügyi miniszter, az árvízvédelem tartalmára,

a kőrös-tisza-zugi új ármentesítő-társulat-hoz teljes hatalom kormánybiztosnak nevezte ki Fechtig Imre bárót, a jelzett társulatnak ez idő szerint is igazgatóját.

— **A megye Klauzál-képe.** Emeltettük lapunk egy korábbi számában, hogy Klauzál Gábor, Csongrádmegye néhai való kitűnő fia arkapének a megyeházi közgyűlési terem díszülvé megfestésével, Csató Zsigmond dr. alispán Jóó Béla, a müncheni festőiskolát végzett jeles tehetségű fiatal festőt bízta meg, akinek — úgy látszik — nagy szerencsétlensége, hogy Szentes születőtte és Joó Károly ref. kántornak a fia. Ebbe kapcsolódik ugyanígy meg a jászolpárti Szentesi Lap, megáldván Csató alispánt, hogy protekcióból, közközlésén festeti meg a képet a kezdő művész, holott Vastagh Györggyel vagy Karlovskyyal is megfestethette volna. Hát nem a jászolpárti újság szerkesztőségének megnyugtatására, akinek valdgonbanód burjánzik fel a — protekcióból, de, hogy a közönséget felvilágosítsuk, kell elmondanunk, hogy azt a Jóó Béla, akinek minden természetességszerű ember szemében csak előnye lehet a szentesi volt, maga Karlovskyy és a müncheni mestere: Hollósy Simon festőművész is kellően képzettnak találta és jelentették ki az alispán előtt s hogy a képfestésre való megbízást így nyerte, hogy — ha az nem felelt meg a hozzá fűzött reményeknek — a megye nem is fogja azt átvenni. Ez az igaz. Persze, Jóó Béla meg az apja, Jóó Károly kántor nem voltak megkérdésökön a nagyságos újfőgondnok úrnál: ez pedig megbecsületlen bűnök — jászolpárti szemekben.

— **Halálozások.** A f. hó 5-én vett gyászlap tudatja velünk Halász Szabó Sándor kereskedőnek a f. hó 4-én, életének 33-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogult nagy számú rokonságától nemcsak és egy kis gyermeke s irakjás s temetése a f. hó 6-án délután volt a kiseri gyászháztól, nagy közönség részvételével. — A f. hó 5-én reggel halálozott el városunk egyik tisztas matrónya: özv. Fejér Istvánné szül. Nyiri Suszánna úrnő, 87 éves korában. Az elhunyt, kinek temetése szintén tegnap délután 3 órakor volt, rokoni és nagy számú gyászközönség részvételével — Albertényi Antal várm. főszámvévo a nagyanyját gyászolja. — Tegnap vett gyászlap tudatja velünk özv. Török Balintné szül. Kúta Julianna úrnőnek, élete 37-ik évében, a f. hó 5-én éjjel bekövetkezett elhunytát. Temetése ma délután 4 órakor lesz a felsőpárti gyászháztól. Adjon az édes anyaföld csendes pihenést a meghaltaknak.

— **Megszorult város.** Hogy Szentesen ez idétt örökké úres a város kasszája és hónapról-hónapra nem vagyunk képesek 1-én a tisztviselők fizetését kiutalni: ezt megirtuk több ízben, így legutóbb e hó elején is. Az alig egy hónapja, felhatalmazással felvett 30,000 ftos ideiglenes kölcsön utolsó krajcárja is elfogyott s mert nincs pénz a kasszában, a tisztviselők járandóságát pedig kifizetni illik, sőt arról is kell gondoskodni, hogy a háztartás valamiképpen fenakadást ne szenvedjen; — hát fogta magát szorultságában a nemes tanács és — a f. hó 5-ki ülésén a saját szakálára határozta el 4000 ft újabb ideiglenes kölcsön felvételét, melyly a legelsőgősebb kiadásokat fedezhetni vélik. Persze, ő k i g y v é l i k, mi meg arról vagyunk meggyőződve, hogy az örökös pénzzavarom, szorult helyzetben ily toldozgatásokkal nem — csakis gyökeres orvoslással lehet segíteni.

— **Kossuth Lajos élő szava.** Egy fonográf-tulajdonos idők az idétt Szentesen, akinek öröngős masinája a többek közt, hazánk halhatatlan emléké nagy fia: Kossuth Lajosnak élő szavát is őri és híven visszazadja. A fonográf meghallgatható ma délután 5 és 6 óra közt a kasszinóban is.

Akik tehát Kossuth Lajos élő szavát hallani szeretnék — és melyik magyar ember nem szeretné ezt? — siessenek a kínálkozó alkalommal élni.

— **Árviz mindenfelé.** Még egyre a vizek általános duzzadásáról érkező nap-napra nyugtalanító hírek mindenfelől. A sok esősész és a felvidéken meg-megújuló felhőszakadások óriási víztömegeket visznek le a folyam-medrekre, hol nem egy helyen lépi túl az aradat a partot, pusztulást hozva a vidék szép reményekre jogosító vetéseire. Így — mint értesülünk — Kun szét-Márton határában is kilépett a Körös — a túlsó parton medréből és az áradat az egész gyalui határt elöntötte. A körös-tisza-marosi ármentesítőtársulat védelmi vonalait egész hosszán lázasan folyik immár a védekezés nehéz munkája s itt — a szentesi szakaszon, a f. hó 5-én kezdték meg — a védőöltések lábánál a karózást. E szakaszon a társulat ma már több mint 1000 munkást foglalkoztat napszám mellett; a körösi vonalon valószínűleg még nagyobb a munkások száma, míg a mindszent-apátfalvi vonal szintén foglalkoztat már az idő szerint vagy 600 munkást. A víz a folyam-medrekben eddig soha nem volt magasságot ért el; de azért megnyugvással jelezhetjük, hogy náunk meg fognak birkózni ezzel a veszedelemmel is.

— **Halvacsora.** Nem valami nagyszámú, de előkelő közönség részvétélvel folyt le tegnap este a kaszinó termében, a játékonnyó-egylet által rendezett halvacsora. A díszes társaság feszelten, kedélyes mulatozásban töltötte idejét, s asztalbotas után az ifjúság tánacnak erőt, kitaró kedvvel roppa, lejtve a táncot e sorok írasok is. A sikerült kis mulatságnak — előreláthatóan — csak a hajnalpirkadás veti végét.

— **Eljegyzés.** N é m e d i - F a r k a s Gedeon helybeli ívegkereskedő március 31-én jegyezte el magának Szegeden, A d o k E r z s i k e kisasszonyt. Adok István szegedi műépítő kedves leányát.

— **Nem lesz 30 literes.** Több megyebizottsági tag indítványára határozta el a múlt évben a megyegyűlés, hogy kérelmezni fogja a kereskedelmiügyi miniszteriumnál, a mar hivatalosan megállapított ürmérok mellett egy 30 literes ürmérok behozatalának elrendelését is. A határozat akkor — pártolas végett elküldetett több kereskedelmi és iparkamarának, melyek egyike sem véleményezte ezt a kérelmet teljesítendőnek. Ugyanezt a felfogást osztja a miniszter is, aki tegnap leérkezett leiratában értesíti a megye közönségét, hogy kérelmét teljesítendőnek nem találta.

— **Egy földünk kitüntetése.** Mindenkor örömmel adunk hírt arról, ha vármegyénk vagy városunk ifjainak valamelyikét, előretörésében bármilyen kitüntetés is éri. Ebben a kellemes helyzetben vagyunk most is, amikor regisztrálhatjuk, hogy R e i c h e n b a c h Gyula joghallgató, nemrég még főgimnaziumunk nagyreményű tanulója, az országos magyar gyorsíró-egylet március hó 24-iki gyorsíró versenyén Budapesten, a p e r c e n k é n t 1 8 0 s z ó t a g o s versenyen k i t ű n t e t ő k i r a t o t nyert a stenogram-jával.

— **Kiöntött kubikosok.** Vagy 1600 kubikos ember ment el a múlt hetekben vármegyénkbeli Győr vidékére, ezek közt vagy 900 szentesi is, hogy ott a Kaba-szabalyozásnál földmunkát végezzenek. Az ideai nagy vízáradások a szegény embereket is kiöntötték, kizavarták munkájukból, úgy, hogy — mint most értesülünk — tömegesen jönnek haza, ha itthon találának megfelelő munkát, melyben nem is lesz hiányosságuk.

* **Hoffmann Jakab** kereskedő üzletébe folyton érkeznek a legdivatosabb cipők, kalapok, nyakkendők, napernyők és másféle divatos cikkek.

* **A kert** melyet hírneves hazai magkereskedőnk Mauthner Odón ad ki; április 1-én megjelent 2-ik számvál a tartalom változatoságát illetőleg még érdekesebb s vonzóbb, mint a minő az első száma volt, melylyel a magyar irodalomban egy csapásra kivívta a polgárjogot. Kertészettel foglalkozók csak most látják be, midőn **A Kert** praktikus irányban szerkesztett lapjait forgatják, hogy ezideig minő hasznos utmutató nélkül foglalkoztak tárgyukkal: a kertészettel! Mauthner Odón hazafias missziót teljesít, midőn egyrésztől fajtiszta kitűnő magot ad, de másrésztől **A Kert**-ben meg is magyarázza, miként tereljük kertésztűntet a haladás és fellendülés ösvényére? *Ne kerteszkedjünk, miő **A KERT**-et el nem lapoztuk!!!* A kiadóhatál (Andrássy-út 23.) mutatványszámot kívánatra ingyen küld.

Irodalom.

Tisztelt közönség!

Az 1894. október hó 1-én kibocsátott XXXVII-ik törvényekik intézkedik arról, hogy kik jogosultak előfizetni a Kakas Márton-ra. E törvény egyike a volt Wekerle-kormány legszebb és legliberálisabb alkotásainak. Ennek bizonyítására citáljuk egyes paragrafusait.

- A Kakas Márton-ra előfizethet:
 1. Minden magyar állampolgár, aki életének 24-ik évét betöltötte.
 2. Minden magyar állampolgár, aki nem töltötte be életének 24-ik évét.
 3. Minden külföldi állampolgár, aki bírja a magyar nyelvet.
 4. Minden külföldi állampolgár aki nem bírja a magyar nyelvet.
- A franciák általános szavazati joga 40 millió francia közül csak 16 milliónak adja meg a szavazati jogot, holott a fentcalt törvény nemcsak hazánk népeit, de egész Európát felvahuáz azzal a joggal, hogy a Kakas Márton-ra előfizessen.

Felszólítunk tehát mindenkit, hogy éljen legszentebb jogával és fizessen elő a Kakas Márton-ra

Akinek ez nem volna elég, azt figyelmeztetjük arra, hogy a kasszabeterések korszaka még nem járt le.

Vannak még feltörtlen kasszák és vannak még szabadlában levő kasszabeterők.

Ezek elől a közönségnek kötelessége vagyontat biztonságba helyezni. Hol helyezheti legnagyobb biztonságba? A K a k a s M á r t o n - n a l. A Kakas Márton kasszáját a legöregebb Papakoszák se tudják feltörni.

Megjegyezzük, hogy 4 forintnál kisebb betétet nem fogadhatunk el, de azt nem bánjuk, ha ezt valaki egy forintos negyedévi részletekben küldi be.

A letéteményezők minden héten egyszer, háshoz szállítva, vagy (vidéken) postán küldve, egy nyugtat kapnak, mely bizonyítani fogja, hogy a pénzük megérkezett a Kakas Márton-hoz.

A nyugta Kakas Márton címet visel s terjedelménél fogva kitűnő karikatúrákat es sok mulatságos zöveget közöl.

Felreértések kikerülése végett megjegyezzük, hogy a nyugta sok költségbe kerülven, a letéteményezett pénzt nem küldjük vissza.

Tisztelettel:
SIPULUSZ.

A Kakas Márton előfizetési árai:

egész évre	4 forint,
felévre	2 forint,
negyedévre	1 forint.

Egyes szám ára 10 krajcár.

Előfizetni lehet a kiadóhivatalnál Budapesten. VIII. kerület, Rökk Szilárd utca 4. szám alatt. Mutatványszámok ingyen.

K Ö Z G A Z D A S Á G .

Gazdasági állapotok. A időjárásról egyre kedvezőtlenebb hírek érkezőnek. Sok az eső mindenfelé s a nedves földet nem lehet munkálni. Rad, Békés, Csanád, Csongrád, Bacs-Bodrog, Pest, Somogy, Sopron, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Hajdu és Heves vármegyék kivételével, ~~most~~ ~~allig~~ fogtak még a szántáshoz es vetéshez. Rendes viszonyok között már március elején zöldeltek a tavaszok s az

idén április végén sem lesz sok zöld tavaszunk. A tavaszi kalászosokkal vetni kellene a többi terményeket is, de bizony ilyen idő mellett szó sem lehet erről. Az ország gazdagságának nagy része abban a tudatban, hogy minő keservek az állapotok, ha nincsen elegendő takarmány télire, az idén legalább is 20—40%-kal ohajítja fokozni a takarmány alá használt területet. Igen sokan szerettek be a kisgazdák közül olyan takarmánymagvakat is, a minőt azelőtt jóformán alig ismertek. Az idén tehát, ha csak az idő a takarmánytermés eredményét nem csökkenti, a múlt évinél jóval nagyobb mennyiségben gyűjtenek takarmányt a gazdák. Az ősi vetések teleléséről szóló tudóstársaink nagyobb részben nem a legkielégítőbbek; különösen a rozs ellen merült fel az utóbbi napokban sok panasza. A rozs valószínűleg csak nagyon silányul fog fizetni, tekintve azt, hogy tulajnyom részben kipállott és ritka. Alig van tökéletesen jól kitevelt rozsvetés az országban. Minthogy pedig a búzában is meglehetősen erős nyomokat hagyott a tél és hótömeg s az arvizek is sok kárt okoznak, az aratás elé valami vérmes reményekkel nem tekinthetünk.

Laptulajdonos és felölő-szerkesztő: *Dr. Mátyffy Ferenc*
Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

Nyilttér.
Dr. Sulcz Sándor
köz- és váltó-ügyvéd
ügyvédi irodáját
édes apja III. t. 189. számú házánál
3—3 megnyitotta.

Budapesti elsőrangú gazdasági géppár ügyes es megbízható
ü g y n ö k ö t
Jelölőnyésb feltételek mellett alkalmaz. Ajánlatok referenciákkal „Részvény-társulat” cím alatt **Eckstein Bernát** hirdetési irodájában, Budapest, fűrdő-úta 4. intezendők. 2-2

Jelzálog-kölcsönt
ingatlanokra 1000 forinton felül bármely összegig, 24—50 évi törlesztésre a legolcsóbb kamat mellett közvetit
Mayer Vilmos Szentesen.

Bérbe adandó
a **Szentesi takarékpénztár** piactéri házában a **Wellisch-féle bolt-helyiség**
a f. évi április 24-től — további évekre.
Szentes, 1895. április 5.

Várady Lajos,
igazgató.

Pintér Sándor
I. tized 548. számú házában két szoba, egy konyha, egy éléskamra, padlás és pince, f. évi szt.-György-naptól kezdve haszonbérbe kiadó. Ertekezni lehet a helyszínén. 2—1

Eladó föld.
A szentesi határban lévő 6739. sz. telekjkvi 12255. helyrajzi szám alatti 46 (1100 nsszöl) hold szántó-föld, a rajta lévő épülettel együtt **kedvező feltételek mellett eladó.**
Tudakozódhatni: **Weister Ignác** tulajdonosnál H.M. Vásárhelyen, III. ker. Holló-utca 24. sz. a. 3—1

Gunst Lipót házában

az eddig Kultsár Sámuel által bérben birt bolthelyiség lakással együtt vagy a nélkül, szt.-György naptól kezdve bérbe kiadó. v-3

SARG orvosrendőrileg megvizsgált
(bizonylat Bécs, 1887. június 3.)

SOK MILLIÓ SZOR

kipróbálva és jónak találva, fogorvosok által ajánlva, egyáltalán a legolcsóbb

Fogtisztító és ápoló-szer.

Kapható mindenütt.

40-20

A legolcsóbb bevásárlási forrás

↳ Kárpitos- és asztalosbútor-raktár ◀

FÁBIÁN ÁRMIN kárpitos és bútorkereskedő
Szentesen.

Bútorvevők figyelmébe!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a Kossuth-utcában levő kárpitos- és asztalosbútor-raktáromban leszállított árak mellett, dús választékban tartok a legegyszerűbbtől a legfinomabbig, mindennemű bútorokat: háló, ebédlő és szalon berendezéseket, a legújabb divat szerint, olcsóbban mint bármely nagyobb vidéki városban, egy próbavásárlásnál mindenki meggyőződhet. Menyasszonyi kelengyéket vásárlók különösen előnybe részesülnek.

Vidéki megrendelések pontosan és lelkiismeretesen teljesíttetnek.

A nagyérdemű közönségnek az eddigi bizalomért köszönetet mondva, kérem, hogy a jövőben is üzletemet nagyrabecsült pártfogásukba részesíteni sziveskedjenek.

Tisztelettel:

FÁBIÁN ÁRMIN,
kárpitos és bútorkereskedő, Szentesen.

5-4

Üzletemben egy jó házból való fiú tanoncul felvétetik.

↳ Szentesen, Kossuth-utcában. ◀

Lelekiismeretes kiszolgálás

FEILER MÁRTON házában egy 3 szoba, konyha, és hozzávalókból álló lakás szt.-György naptól bérbeadó.

Fűszer- és csemege-kereskedés

3-3

Üzleti értesítés!

Van szerencsém a tisztelt közönség becses tudomására hozni, miszerint a tavaszi idény beálltával

FŰSZER- ÉS CSEMEGE- ÜZLETEMBEN

a finomabb italok elárúsítását is berendeztem; úgymint: friss dupla márciusi palack sörök, valamint a legfinomabb hegyi borok, magyar és francia pezsgők, bel- és külföldi konyakok, édesített italok a legjutányosabb árban kaphatók.

Ügyszintén állandóan raktáron tartok: kassai sonkát, szalámit és többféle hideg húsneműeket, valamint különféle sajtokat, székely és lipitói túrót, legkorábban érő zöldségneműeket.

Ajánlom továbbá a legjobb minőségű saját őrlésű kenyér- és kalács-lisztjeimet, nemkülönben a legfinomabb fűszer-árúkat.

Főtörekvésem, mint eddig, ezentúl is oda fog irányulni, hogy pontos és szolid kiszolgálás tekintetében a tisztelt közönség bizalmát és teljes megalégedését kiérdemeljem.

Szentés, 1895. március hó.

Tisztelettel:

EISLER LAJOS,

fűszer- és csemege-kereskedő a »Vörös Kereszt«-hez,

Kossuth-útca, dr. Reis házában.

Kossuth-útca, dr. Reis-házban.

Legkötönyűbb fűszerárú raktára

Sör, borok, húsneműek, főzélékek